

Afgjørelsen af dette sidste Spørgsmaal maa navnlig bero paa, om Foreningernes hele hidtilværende Udlaansvilkomhed kan anses for god og betryggende, saaledes at deres Prioriteter ere tilstrækkelig sikke, hvilket ikke blot afhænger af Aaanenes Størrelse i Forhold til Eiendommenes Burderingsbeløb men og saa af selve Burderingsforretningernes Paalidelighed.

Flertallet vilde nu have sat Pris paa, om der til Belysning af dette vigtige Punkt havde foreligget en længere Tids Erfaring, da Foreningerne kun have virket i deres nuværende Udstrækning siden 1882, medens Lovforslag om en forlænget Afdragsfrist som bemærket alt blev forelagt i 1885. Flertallet har derfor ogsaa overveiet, om det ikke vilde være rigtigt for Tiden ikke at lade Lovforslaget nyde videre Fremme. Men i Betragtning af, at det er forelagt for Landstthinget gennem Indenrigsministeriet, der over Statens tilsynsførende Myndighed med Foreningerne, og at dette Ministerium, som maa forudsættes at have et mere indgaaende Kendskab til Foreningernes Forhold, ikke har havt nogen Betænkelse ved allerede nu at stille Forslag om at udstrække Statskassens Risiko til Bedste for Foreningerne, have vi ikke fundet tilstrækkelig Grund til at blive staaende ved det anførte Resultat, men have, saavidt det har været os muligt, søgt at forviise os om, at Foreningernes nuværende Status, efter Alt, hvad der foreligger oplyst, ikke kan volde nogen Hindring for at gaa ind paa Lovforslaget. Vi have derfor søgt Oplysning om Antallet af resterende Styksummer, overtagne og realiserede Pantter m. v. (jfr. Bilag I.—V.), og have i saa Henseende ikke fundet, at den nuværende Tilstand, sammenholdt med de tidligere Mars, frembød nogen særlig Grund til Frygt. De Bemærkninger fra Revisionen angaaende forskjellige Burderingsforretninger, der ledsage Beretningen om den jydsk Kreditforening for Regnskabsaaret 1ste April 1886 til 31te Marts 1887, have ikke kunnet undlade at vække visse Betænkigheder i Henseende til Pantternes

Udvalgenes Betænkninger.

Bærdsættelse. Exempelvis henvises til Beretningen S. XXXVII, hvorefter en Eiendom i Sønder Omme, der er kjøbt af en tidligere Eier i 1883 for 2,000 Kroner og af Laansøgeren i 1886 for 2,200 Kroner, er bleven prioriteret i 1887 Foreningen til samme Sum, efter at den er bleven vurderet til 5,200 Kroner. Ligeledes have vi bemærket, at der i Eiendomme, som fra en anden jydsk Kreditforening i December Termin 1887 ere overgaaede til Husmandskreditforeningen, er udlaant større Beløb, end der tidligere indstode i dem, for Enkeltes Bedkommende endog indtil det Dobbelte. Men de fremlagte Burderingsforretninger over disse sidste Eiendomme var der dog efter de deri indeholdte Opgivelser ingen Anledning til at anse som upaalidelige, og iøvrigt kunde Aaanene selvfølgelig ogsaa under givne Forhold være forsvarlige.

Flertallet har derfor i Henhold til de Underfølgelser om Foreningernes nuværende Tilstand, som det har havt Veilighed til at anstille, ikke fundet tilstrækkelig Grund til overhovedet at modsætte sig den foreslaaede Bestemmelse, men mener dog paa den anden Side kun at kunne foreslaa Landstthinget at vedtage den under visse Betingelser, som ogsaa Udvalgets Mindretal har ment at kunne gaa ind paa.

Da det nemlig er givet, at Statskassens Risiko øges ved den i Forslag bragte Forlængelse af Afdragsfristen, saa finder Udvalgets Flertal, at det ogsaa vil være i sin Orden, at Statens Løb varetages derved, at dens Tilsynsmyndighed i Foreningernes Anliggender ffærpes.

Følge Lov 28de Mai 1880 § 4 i. skal Valget af Formanden for Bestyrelsen godkjendes af Indenrigsministeren. Udvalgets Flertal mener, at det Samme bør gjælde om den administrerende Direktør. Følge samme Lovbestemmelse er Indenrigsministeren berettiget til at udnævne den ene Revisor og at fastsætte et Reglement for Revisionen, ligesom Regnskabssekretær hvert Fjerdingaar bliver at indsende til ham.